

[Indenrigsministeren.]

mest drejede sig om en selvmordstrussel, idet den pågældende ønskede at springe i vandet fra skibet uden for Rønne havn, men altså ikke fik lejlighed til at gøre det. For de to andres vedkommende drejede det sig om, at de havde taget sovepiller el. lign., som dog efter de erklæringer, som jeg har fået, ikke rummede nogen livsfare.

Jeg har nu anmodet styrelsen om at få forelagt samtlige oplysninger vedrørende disse forhold.

Hvad det påståede store antal deserteringer angår, forholdt det sig efter de for mig foreliggende oplysninger således, at det ikke drejer sig om egentlige deserteringer — nu er det heller ikke så let at desertere på Bornholm, det er ikke så let at slippe bort — det drejede sig om udeblivelse eller forsinkelse efter endt orlov. Også dette forhold er i øjeblikket genstand for nærmere undersøgelse.

Hvad endelig angår det påståede store antal arreststraffe, skal jeg i dag nøjes med at udtale, at der ikke for civilforsvarskorpset gælder nogen særlig retsplejelov eller straffelovgivning, hvorfor enhver art af frihedsstraf kun kan pålægges af domstolene, efter at den sædvanlige anklagemyndighed har rejst sagen. Der er altså ikke tale om, at korpset arbitrært, d. v. s. på egen hånd, kan pålægge arreststraf, som først kommer for domstolene, såfremt den værnepligtige selv kræver det. Jeg har i øvrigt anmodet om en detaljeret indberetning om de påtalte forhold og de afsagte domme og vil herefter tage endelig stilling til, om der er anledning til at foretage videre, men jeg vil dog bemærke med hensyn til de tre selvmordsforsøg, at alle tre værnepligtige siden er blevet kasseret på grund af visse neurotiske sygdomme, eller hvad man vil kalde det, det vil altså sige neuroser, som man må regne med at de har medbragt hjemmefra, som de altså havde i forvejen, og som man derfor ikke kan lægge hverken befalingsmænd eller kammerater til last.

Hvad angår de militære udtryk vil jeg sige til det ærede medlem, at vi kender alle sammen til, at det ikke er sådan rene barnepigeudtryk, der bruges; men på den anden side har jeg fået oplyst, at de fleste af det indkaldte mandskab var københav-

nere, og de plejer dog ikke at være så ømfindtlige over for nogle slagudtryk; her plejer de ikke at stå tilbage.

Alfred Jensen: Jeg takker ministeren for den redegørelse, han har givet. Jeg forstår på ministerens besvarelse, at man endnu ikke er færdig med undersøgelsen, at der måske vil komme noget mere frem. Jeg kunne have ønsket, at der allerede i dag havde foreligget meddelelse om, hvor mange der havde været indsat i arrest, og hvor mange der har været retssag imod; jeg har hørt, at det skal være over 10, det drejer sig om. Det er jo rigtigt, hvad ministeren siger, at her gælder den militære straffelov ikke, det er efter civile regler, disse sager behandles.

Jeg takker altså for oplysningerne og håber, at ministeren også vil drage omsorg for, at offentligheden får kendskab til det, der mere måtte fremkomme som følge af undersøgelsen.

Jeg føler mig ikke beroliget af, at ministeren siger, at det kan ikke være befalingsmændene, det er galt med, fordi det er de samme befalingsmænd som tidligere. Når der foreligger en sådan samling af fænomener, selvmordsforsøg, deserteringer — selv om det så bare er i form af udeblivelser eller det, at man kommer for sent til kasernen — og endvidere alle de disciplinære sager, så forekommer det mig, at det ikke er et spørgsmål, man kan skyde fra sig som befalingsmændene ganske uvedkommende.

Jeg har nævnt nogle af de udtryk, der har været anvendt; de er beskrevet i Land og Folk. Jeg kunne dertil føje, at man herser med de indkaldte, beskylder dem for stædighed og modvilje og benytter ekstraeksercits, stroppture, alt det, vi kender fra militæret, og som vel egentlig blev sat i system af Peitersen i sin tid. Det kan dog ikke være rimeligt, at man bruger slige metoder inden for civilforsvaret. Da loven herom i sin tid var til behandling, gik vi imod, at man foretog en så militaristisk opbygning. Den daværende indenrigsminister sagde dengang: vær ganske rolig, der vil ikke blive militære forhold ved civilforsvaret. Men nu kan vi altså høre og læse, at man betjener sig af nøjagtigt de samme metoder som ved militæret. Derfor vil jeg gerne — foruden mit spørgsmål, om vi